

EGYETÉRTELÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Hirdetések és nyíltkereset

Hirdetések a költségvetésről és a költségvetésről

Hirdetések a költségvetésről és a költségvetésről

Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Budapesti IV. kerületi utca és kalap-utca sarkán 1. szám.

Az óriási kigyó.

Kossuth Lajos nevezte így azt a szláv terjeszkedést, mely az előtt csak észak és kelet felől ölelte át az osztrák-magyar monarchiát, de mely ma nap már délfelől is szeretetteljesen karolgat, hogy mindenfelől szerető ölebe fogadjon.

Azt a boa constrictor derékon ketté vágni, annak az óriási kigyónak a fejére tapadni s a szláv hatalom terjedésének continuationát megszakítani, — ez volt az országgyűlésen és a folyosókon, a delegációkban és a félhivatalos lapokban hirdett czéja Andrásy politikájának a bossnyak expedíciójával. Éket verünk az összegfogni készülő test közé, gátat emelünk az összeszó áradata s megakadályozunk abban, hogy elszigeteljen. Ezért kellett elfoglalnunk Boszniát és Hercegovinát.

Ó böles politika, mely oly magas volt-fogatantásod idején, hogy szerződés nem is hitte képesnek a kort, hogy magasztos voltodat fel foghassa. „Majd két esztendő múlva, — mondá — fog érte áldani és diadémni a világ.”

Ime lefolyt a két esztendő s beteléri expedíciójából visszatérhet Andrásy terebi babérait: még a verések se háborgatják pihenését salkalmatlan fátyloszenében fogja fölvenni édes álmaiból azzal a riadalommal: „Nagy vagy te, gondviselőszelű fia hazádnak; élebb szemmel tekintétek a közel jövőre honfitársaidnál; mert ime bekövetkezett, a mit megjósoltál: politikáidhoz most már megérett az ország, hogy megérett és azt kiáltja: csak egy államférfi van a világon, és az te vagy s csak egy igaz és böles politika: a tied.”

Nem. Ilyetén riadalmak nem zavartak a jól kiérdemelt nyugalomtól. Sőt ha figyelmesen tekintjük a dolgokat, azok ezer fátyloszenéért hangsúlyos bizonyosságot tesznek a felől, hogy mikor Andrásy a hazánkat körülölelni készülő szláv-boa constrictorának derékát keresztbe, vagy éppen fejére akart hágni Boszniában ügyetlen tehens asszony gyanánt, — mint a magyar közmondás tartja, — szárva közt kereste a tőgyit.

A mi évek óta elő vette készítve ama tervezetben, mely Oroszországot minden lépésében vezérli, a mi az előzményeknek csak természetes folyamányság gyanánt tekinthető: a szláv egység föltartozatlanul halad a Balkán félszigetét megalapítván a felé s legkevésbé se feszélyezik haladtában a Boszniában kiszeggett osztrák szuronyok.

A szerb és bolgár szövetség tervezetét tegnap közölte lapunk. Csak tervezet még, nem bevégzett tény; tervezet, melyet kölcsönös alkudozások után szerb és bolgár notabélek fogalmaztak és alapítottak meg; de melyet be fognak nyújtani a két fejedelemség kormányainak, hogy az ott kifejt-

ett alapon, az ott kitért czélok végett a szövetséget a két állam között kössék meg. Sajátságosan öszinte egy ökmány az. El van benne mondva ritka világossággal, mire aspirál Szerbia és mire törekszik Bulgária. Amannak azok a területek kollenek, melyek a legutóbbi békekben szerb lakosságot daczára Bulgáriához csatoltattak s melyek határigazítás után lesznek Szerbiába bekebelezendők; továbbá a Mitroviča felé eső vidékek, melyek még török uralom alatt vannak. — Bulgáriának Kelet-Rumélia és Macedónia kell. Mindkettőnek a határraikat szomszédos s délszlávoktól lakott területek, — és Bosznia megnyerése Szerbia számára.

E czélokra nézve, valamint az osztrák terjeszkedés megakadályozására a két fejedelemség véd- és dacz-szövetségi kötés, s egymásnak rendelkezésre bocsátja fegyvere erejét. De mivel ketten egyedül nem bíznak teljesen a sikerben, a délszláv véd- és dacz-szövetségi meggyerődés harmadikul Montenegro is. Így aztán hárman viselendnek háborút Törökország és Ausztria ellen, esetleg, egyetemben valamely nagy hatalommal.

Hogy ez a határozatlanul említett „valamely nagyhatalom” határozottan az orosz: azt a délszláv aspirációját minden ismerője kitalálja azonnal.

Mit fog a bolgár és mit a szerb kormány mondani, ha a délszláv matadorok tervezete csakugyan eléjök terjesztetik, a végből, hogy azt a szukptsina és a zornanje titkos ülésben tárgyalja?

Előre lehet tudni. A két kormány indignációval fogja visszaszűrni azt a „méltatlan” impudenciát, mintha ók a két fejedelemség autonómiáját és területét biztosító ama nemzetközi egyezmény ellen, mely herlini szerződésnek nevezetik, ily eklatás értés elkövetésére segédkezett nyujtanának. S érkezi fog a sok deméni, mely a bolgár és szerb kormányok minden szolidaritását egy ilyen művel tagadják.

De a titkos ülés még is meg fognak tartani s a propaganda terjesztési fogja az eszmét s a kormányok engedi fogják, ha ugyan tényleg is elő nem mozdítják a terv előkészületeit. Mert tudja mind a két kormány, hogy ha nyíltan csatlakoznak a tervezet: a küldiplomácia nyomása alatt el kellene hagynia helyét; de a nemzeti közvélemény is leszorítja helyéről, ha nyíltan ellene szegül a tervezet.

Azt a két arcu játékot kellend tehát folytatnia, melybe már eléggé begyakorolta magát: nyíltan visszaszűrni és egyenes misztifikációval nyilatkoztatja az egész tervezetet, — titkon, kéz alatt pedig mindent elkövet megalapítására.

Az osztrák ágyuk pedig tátott szájjal fognak bámulni Bosznia szikláiról, mi fura dolog történik oda alá.

Róma b o l.
— Az „Egyetértés” saját levelezőjéről. —
Róma, aug. 21.
(A pápai allokuzió. — Új irány a Vatikánban. — A szabadsági elvek diadala. — A tuniszi vizsgálat. — A tuniszi újabb faszokja.)

(2). A tegnapi konzisztóriumban tartott pápai allokuzió, melyet az itt megjelenő katolikus lapok már tegnap este egész terjedelmében közöltek, sokkal mélyebb benyomást gyakorolt az itteni politikai körökre, mint ez az előtűti vatikáni nyilatkozványoknál történni szokott. XIII. Leo e nemesség hangon tartott s rendkívüli ügyességgel tanuskódó beszédjében különösen azon a vaticán ált eddig nem követelt irány vonta magára az általános figyelmet, mely szerint ugyanis már itt is jónak látják a nyilvánosság nagy hatalmával számolni, a közvéleményre hivatkozni, egy szóval a szabadság eme legelső s legényesebb alapelvét elemismeri s gyakorlatilag alkalmazni. Néhol ugyan ó szentéges kissé kemény kifakadásokkal a helga kormány ellen, de nyíltan s határozottan különbséget tesz egy a felelős kabinet s az uralkodó, valamint a kormány és a nemzet közt; s keményen megítáradva a Brüsszelben jelenleg hatalmon levő pártot, teljes bizalommal fordul a nemzethez, hivatkozva annak a sz. szék iránt minden időben tanusított rendületlen hűségére; azaz más szavakkal, ajánlja a sz. szék ügyét a választó polgároknak, E rendszer teljesen elítéli a IX. Pius által követelt eljárásról, bizonyátságul szolgálván annak, hogy a szabadság fénysugarai s az újkor követelményei az apostoli palatába is utat törtek maguknak. Szó van ugyan az allokuzióban, de csak odavetve, az elvesztett világi hatalomról. XIII. Leo azonban csak annyiban érinti azt, a mennyiben állásának kötelei által kényszerítve van jogai fenntartására, s nem úgy mint a lejelített hatalmat visszahadítani remélve; a mi szintén figyelemre méltó. Végül felelteti, hogy az ugyan nemcsak Belgenumban, de más helyütt is szenved tiltózetéseket; erről azonban szólni nem tartja célszerűnek a jelen pillanatban. Lehetetlen volna ismerni, hogy a pápa itt Franciaországra céloz; és a tartózkodásának bizonyos fontos okai lehetnek; valamint, bizonyítja azt is, hogy a vatikánban mai napon az esztendő s mérséklet jutott föltönye, és hogy XIII. Leo nem tartja célszerűnek megítáradni és suttanni mindent s mindenkét sem ne szaporítani a csak tehetetlenséggel tanuskódó üres órástóleteket. Az allokuzió XIII. Leo saját műve; honyítja azt a gondos forma, a tisztá egyszerű s elegáns latinéség. Ebből pedig az tünik ki, hogy XIII. Leo nem ismer el más kezdeményezést, mint a magáét, s hogy a fontosabb ügyek elintézésében teljesen függetlenül jár el.

A tuniszi vizsgálat itt sokkal komolyabban tartják, mint a hogy azt a félhivatalos lapok elhívték sárkának. A kormány megelégedés színel, de valóságilag nincs s nem is lehet megelégedve a dolgok ottani állásával. Franciaország ugyanis engedélyt kapott Tuniszban egy kikötő, nemkülönben egy Bizertában s egy Susubában vezetó vasútvonal építésére. Ez engedmények tökéletesen törkére teszik az olasz Rubattino régebbi vasúti vállalatát Tuniszban. Az említett két vasúti ág által azonnál olly óriási utak nyílnak meg a hatalmas és befolyásos Franciaország tevékenységének, hogy az olasz befolyás ama vidékeken rövid néhány év múlva teljesen megsemmisül.

A hej soká vonakodott engedni a francia presszionok, de végre kénytelen volt az egészen Franciaország részére hajló miniszterterületnek tanságtát elfogadni; annyival inkább, mert az angol kormány is Franciaország pártjára állott. E utóbbi körülmény különösen leverő hatást gyakorolt az itteni kormánykörökben.

Most már igen valószínű, hogy a tuniszi felhozott adatok alapján a turkman-törzsek erejétől a következő számokat lehet fölállítani: 1. Az Amu-Darja melletti turkmanok: a) százarok 3000 család, b) szajatok és cszkek (csandor törzsből) 200 család, c) erzárók 30 000 család, összesen 33 200 család. 2. Kivairi turkmanok: a) jomudok (hajram sal) 20 000 család, b) goklanok 2000 család, összesen 22 000 család. 3. A központi terület nyugati részén lakók: a) jomudok (kara-csuka) 15 000 család, b) veyges törzsek 2000 család, c) goklanok 4000 család, összesen 21 000 család. 4. Dél-turkmanok: a) aachali 3000 család, b) meriek és szlyrok 50 000 család, c) szarykók 13 000 család, összesen 93 000 család.

Vannak tehát összesen 170 000 családban megközelítőleg 650 000 ember. Ebből azonban még ninesenek befoglalva mindnyáján azok a turkman törzsek, melyek a kivairi hátságban laknak. Régebbi időkben a turkmanok telepedése urai voltak a pusztának; a rablás nem utolsó foglalkozásuk volt, s ezt nem csak idegenek, hanem törzsrókonakon is gyakorolták. Karavánoknak igen nehéz volt Khivából Orenburgba jutni; a tekinézet betörték a mongyustai félszigetre, a kirgizeket foglyokul hurcolták magukkal s elhajtották nyájukat. A központi tengeren a jomudok garázdálkodtak, s meglátadták az asztrakhán és urai halászatok. Legtöbbet szenvedtek a turkmanoktól a persák. Egész északi Persiát Khorazántól s ennek keleti részétől a herati határtól teljesen elpusztították. — Egyetlen kerülésben, Pász-i-Kuch-ban, mely a Gerri-Rudnál fekszik, 460 virázó fahábul állig van már 20 nyomorult telepítvény. A tekinézet azonban kivairi rabládjáratokat intéztek Khivába s a szárykó Bokharába; sőt ez utóbbiak még afgán területre is kalandoztak.

Az oroszok Krasnovodszkót és Czikisliért megszállván, s Amu-Darja jobb partján megverték lábukat, a dolgok folyása teljesen megváltozott. Keleten az Amu-Darjánál lakó turkmanok, nyugaton a tengermelletti jomudok lecsődésüket. Nemcsak a két nagy vész okozta a turkmanok elcsúszását, hanem az Amu-Darja jobb partján megverték lábukat, a dolgok folyása teljesen megváltozott. Keleten az Amu-Darjánál lakó turkmanok, nyugaton a tengermelletti jomudok lecsődésüket. Nemcsak a két nagy vész okozta a turkmanok elcsúszását, hanem az Amu-Darja jobb partján megverték lábukat, a dolgok folyása teljesen megváltozott.

— A turkmanok. II. Krasnovodszkótól északra a krasnovodszki öböl és Kara-Bugasz közt állandóan a síkheves turkmanok nomadizálnak; szomszédságukban s közel a kirgizek mellett, Kara-Bugaszról a tub-karagáni hegyoklig különféle turkman törzsek tanývannak; és úgy hűbőnbőző törzsekből vannak vegyülve az országban lakók, kik Cseleken és Ogurcsinok szigeteken laknak. Fő foglalkozásuk halászat és nafa-gyűjtés. Az orosz területen tanyázó turkmanok száma: 3000 családra tehető. A jomudoktól keletre az Atrak és Gurgon közt, vannak a goklan turkmanok, kik Persia felsőbűsége alatt állnak. Ezek száma 4000 család. A goklanok a Kopép-Dag és az Elburus közti halmos vidéket lakják, tehát egy részét azon háromszögnek, melyről fentebb szó volt. E területen nagy mennyiségű mivethető föld van; itt a vízben nagy bőség uralkodik s pompás legelők és erdők vannak, mind a mellett is a tartomány gyér népességű. Ennek okai a tekini turkmanok, kik itt egész sereg telepítvényt elpusztítottak; sok helyt ma is látni a fennállott lak helyek romhalmazait.

A tekinézet törzse egyike a legzámosabbaknak a turkmanok közt. Hazájuk két, meglehetősen termékeny öáz: Achal és Merv. Az achali tekinézet a 18. század elején szállottak meg az útszakra s a most folyó évszázad elejéig kirárolgar alak szorítottak. Telmésesben azonban kényszeríték őket új területre is keresni magoknak. Egy részük a Gerri-Rudnál próbált megtelepedni, hol egy Tedsen nevű erődöt is raktak, (innét van a Gerri-Rudnak másik neve: Tedsen-Darja), de a persa telepekben elkövetett rablásai felingerelték ellenük a persákat, kik azt kérgettek őket a Gerri-Rudtól. A tekinézet erre tovább kelet felé húzódnak, mint egy 20 évvel ezelőtt Mervbe érkeztek a Murg-ab mellé, s e hely lakóit tova űzték fölébe e folyó mentében. Achalban 50 falu van, s a családok számát 30 000-re teszik. Mervben a tekinézet családainak száma 50 000, vagyis mintegy 250 000 fő. E kiszámítás a következő adatokon alapul, melyek a valóhoz nagyon közel járnak. Földjeik öntözésére a tekinézet elgátolták a Murg-abot, vagy a mit ók nevezik a Murg-Darját; ez által a víz természetes mértékben emelkedett, s aztán 24 csatorná-

baikon segíteni többé nem lehet, s így nem marad más hátra, mint „faire bonne mine au mauvais jeu” és agyonhallgatni a Cairoi-kormány ez újabb faszokját.

Budapest, augusztus 24.

Holnapután, s nem ma telik le a 21 nap, melyet a hatalmak augusztus 5-iki jegyzéke a portának határidőül kitért az apríli konvenció vagy a duleigno határendezés végrehajtására. S ma már szerencsésen megkezdődtek az egymásnak ellentmondó indítások. Az egyik, mely egyikük, igen későn lett fel Párisban, azt mondja, hogy ha a porta augusztus 24-én meg nem kezd a konvenció végrehajtását, a hatalmak valószínűleg kiadják a parancsot a kikerülhetlen flottademonstrációra. A jól értesült levelező bizonyosan nagy zavarában volna, ha meg kellene mondania, hogy hol „kezdődik” tehát a konvenció végrehajtása. Másrészt pedig a porta válasza óta szó sincs a „konvenció-ról, s minthogy a hatalmak régóta nem feleltek a porta jegyzékére, a pusztá hallgatás is egyértelmű a határidő meghosszabbításával. Angliáról és Franciaországról azt mondja ugyanaz a párisi levelező, hogy el-elenezik minden meghosszabbítást. Franciaországról szaz okunk is lehet binni, hogy ó lesz az utolsó, a ki aközött sürgött: Anglia pedig miniszteri szóval kijelentette, hogy egyedül nem megy aközébe. Oroszország, az igaz, egyáltalában nem ellenzett egy kis demonstrációt Montenegro érdekében, de maga szintén nem tehet semmit. S így a porta a legrosszabb esetben is — mig az európai flotta, mely még sehol sincs, Dulcigno elé érne — bírást nyert legalább másfél hétet. Csakugyan a dolg épen nem látszik ilyen veszedelmesnek s egy másik hír szerint a hatalmak: Németország, Ausztria-Magyarország, Olaszország és Franciaország, melyek a haladók megadására, sőt a porta jegyzékében tett kikötés elfogadására is hajlandók, csak akkor fogják a meghosszabbítást megadni, a midőn a terület-átadás valóban megkezdődött, addig is azonban természetesen nem áll meg az idő keréke s így a határidő minden különöns engedelmel nélkül meg van hosszabbítva.

A görög ügyben az eddigiek után semmi újabb hír sincs. A vizontválasz közlelőbbi átnyújtása, melyet híreztettek, már csak azért sem várható, mert az angol javaslattal, melynek alapján a tárgyalásokat meg kellene kezdeni, még mindig nem fogadta el valamennyi hatalom. Anglia ragaszkodik a kényszer-rendszerbehozóhoz, sőt egy berlini hír szerint kéznen nyilatkozott — a fentebb említett miniszteri kijelentéssel ellentétben — a török kikötők elzárására. Franciaország azonban s vele a többi hatalmak csak egyöntetien akarnak eljárni.

A szerb-bolgár szövetséget célzó mozgalomnak, melyről legutóbbi számunkban egy nevezetes okiratot közöltünk, a „Pol. Corr.”-nek egy szófiai levele szerint meglehetősen kilátása van a sikerre, s Szófiában legalább erősen bíznak abban, hogy Czankov és Risztics urak teljesen értik egymást. A szerb nagyraltóknak, a Bulgáriában eddig történeteket tekintve, lehet is okuk arra, hogy nagyszerű alkalmat a bolgár mozgalom segítésével teljesülhetőknek higgyék. Egy lélek sem

— A turkmanok. I. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése.

— A turkmanok. II. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése.

— A turkmanok. III. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése.

akadályozta eddig, hogy Bulgáriát úgy szólván elárasszák orosz fegyverrel s katonasággal. Nem tulsáz — mondja az említett szófiai levél, — ha úgy számítunk, hogy ez utóbbi négy héten Szilisztrián, Várnán és Ruszcsukon keresztül 44 ágyú, 18 000 puská, 6250 revolver, 640 kard s több mint 1000 láda löszers nagy mennyiségű puskapor szállított Bulgáriába. Hogy a hadiszereke nagyobb részét orosz hajók szállították, ez bizonyára nem olyan körülmény, mely a tény fontosságát csökkenthetné. Határozottan állítják, hogy a fegyverkészlet mellett megfelelő mennyiségű csapatok is szállítottak, melyek haladéktalanul Sumlába indítottak. Egy má távrat az jelenti, hogy a fillopoli orosz főkonulsági ataché, Ere kaptányt folytat utazgat az országban és sorba nézi a kelet-rumélia tornagyűlétek gyakorlatait. Ezenkívül egy orosz katonai bizottság is utazza jbe az országot, mely állítog azért jött Kelet-Ruméliába, hogy a háboruban elesett orosz katonáknak emlékszbrot emeltesen.

A genfi „Európai Egyesült-Államok” című lap Bühler német birod. gyűlési képviselőnek a nemzetközi béke- és szabadság elnökehez intézett levelét és ennek választ közli. Bühler azt ajánlja, hogy Franciaország a németek bizalmatlankodásának eloszlatásá végett önkényét egy világos béke manifestációt tegyen, minden hátsó gondolat nélkül, az „uti possidetis” alapján. A liga elnöke erre azt feleli, hogy Franciaország nem teheti, hogy így illy módon szentesítse Elszász és Lotharingia elfoglalását. Franciaországnak ily manifestációjára különben is semmi volna. Elszász-Lotharingiától magától kell megkérdeznit, hogy német, vagy francia, vagy független akar-e lenni, s a határozatot azzal Németországnak és Franciaországnak el kellene fogadnia. A liga elnöke azt tanácsolja Bühlernek, hogy tanácsolja ezt — Bismarck hercegenek. Abban ugyan emberérek akad.

Forster irorsági miniszter visszatérése után az ir kérdés tegnap ismét szóba került az angol alsóházban. Forster kijelentéte, hogy ez idő szerinti ninesek, Irország számára a kivételes törvények jogalkalmazását kérnit, mert felkeléstől egyáltalában nines megtartani. Ha majd a kormány látni fogja, hogy a fennálló törvények és a törvények elégségesnek nem bizonyulnának, egy pillanattal sem fog hazózni és a parlament össze fogja hívni, hogy tőle a kivételes törvények kihirdetését kérje. — Egy interpellációra kijelentit a miniszter, hogy általaiban Irországban a rendőrség öszorított és nem goyóval jó, mert ezáltal utcazi zavarogások kitérésnéül, az ártatlanok élete kevésbé van veszélyeztetve. — Dillon alkalmat kíván nyujtani az államtitkárnak, hogy legutóbbi beszédét illetőleg, melyben öt rozszakarattal és gyávasággal vádolta, bővebben nyilatkozzék. Forster azonban akkori beszédének minden egyes szavát ezuttal is fenntartja. Dillon volt az, a ki az ir népet a törvények áthágására kizította. Az ir képviselő főleg a „gyávaság” kifejezést rosszallják. — Hartington marquis kijelentit, hogy az ir képviselő-

— A turkmanok. IV. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése.

— A turkmanok. V. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése.

— A turkmanok. VI. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése.

— A turkmanok. VII. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése. A turkmanok törzseinek száma és elhelyezkedése.

AZ „EGYETÉRTELÉS” TÁRJAJA.

A turkmanok.

I. Krasnovodszkótól északra a krasnovodszki öböl és Kara-Bugasz közt állandóan a síkheves turkmanok nomadizálnak; szomszédságukban s közel a kirgizek mellett, Kara-Bugaszról a tub-karagáni hegyoklig különféle turkman törzsek tanývannak; és úgy hűbőnbőző törzsekből vannak vegyülve az országban lakók, kik Cseleken és Ogurcsinok szigeteken laknak. Fő foglalkozásuk halászat és nafa-gyűjtés. Az orosz területen tanyázó turkmanok száma: 3000 családra tehető. A jomudoktól keletre az Atrak és Gurgon közt, vannak a goklan turkmanok, kik Persia felsőbűsége alatt állnak. Ezek száma 4000 család. A goklanok a Kopép-Dag és az Elburus közti halmos vidéket lakják, tehát egy részét azon háromszögnek, melyről fentebb szó volt. E területen nagy mennyiségű mivethető föld van; itt a vízben nagy bőség uralkodik s pompás legelők és erdők vannak, mind a mellett is a tartomány gyér népességű. Ennek okai a tekini turkmanok, kik itt egész sereg telepítvényt elpusztítottak; sok helyt ma is látni a fennállott lak helyek romhalmazait.

